

Tsjernelsje

Voorwoord

Beste gastouders en belangstellenden,

Het tweede Tsjernelsje is weer een feit. Inmiddels zijn een aantal werkgroepleden op weg om 'onze' kinderen op te halen.

We wensen hen vanaf deze plaats uiteraard een goede en gezegende reis toe en een behouden thuiskomst. Dat geldt natuurlijk ook voor het thuisfront die druk doende is de nodige voorbereidingen te treffen.

We roepen u nogmaals op om zoveel mogelijk kopij bij ons aan te leveren als input voor het Tsjernelsje. Dit kan via tsjernelsje@tsjernobylelst.nl of geschreven bij het redactieadres Elsterstraatweg 25. Denk hierbij onder andere aan verslagen van gebeurtenissen of uitjes en grappige voorvallen of uitspraken. Ook foto's zijn van harte welkom.

Tot slot vragen we uw aandacht voor het volgende Russische spreekwoord: "Мир да лад -- большой клад". Dit betekent zoveel als: "vrede en harmonie is een grote schat".

Wat mooi dat we op deze wijze interkerkelijk in goede harmonie ons gezamenlijk mogen inzetten voor dit project met vreugde en in afhankelijkheid.

Veel leesplezier!

Van de redactie

Agenda (D.V.)

6 maart 9.00 uur aankomst

31 maart 20.00 uur Gastouderavond (Visnet Elst)

18 april kerkdienst HHG Elst (Utr.)

In dit nummer :

Voorwoord	1
Van de redactie	2
Voor de Russische kinderen	2
Van de werkgroep	3
Gedicht	4
Reisverslag	5
Kleurplaat	6

Van de redactie

Tips

Een aantal spelletjes die makkelijk te doen zijn zonder de taal te gebruiken.

- Ligretto
- Rummikub
- Uno

Er is een hyves pagina van de werkgroep.

- <http://tsjernobylelst.hyves.nl/>

Stukje voor de Russische kinderen

Hallo

We hopen dat jullie een goede reis gehad hebben.

Natuurlijk wensen wij jullie ook een fijne en goede tijd toe in Elst.

Dit is het Tsjernelsje hierin staan verhalen, foto's en belangrijke dingen over jullie verblijf in Elst voor jullie gastouders.

Wij zullen proberen om af en toe iets in het Russisch erin te zetten zodat jullie dat kunnen lezen.

Als jullie zelf iets willen schrijven kan dat natuurlijk ook.

Jullie gastouders kunnen dat dan naar ons mailen.

Groetjes Mijndert en Wilma

Добро пожаловать!

Мы надеемся, что в дороге все было хорошо.

И конечно же желаем вам хорошо провести время в Элсте.

Здесь вы видите рассказы, фотографии и всю важную информацию о вашем пребывании в Элсте для семей, в которых вы сейчас будете жить.

Мы попытаемся иногда оставлять здесь что-нибудь на русском языке, чтобы вы смогли прочитать.

Если у вас самих есть желание что-нибудь написать - милости просим. Ваши голландские родители могут нам присылать все, что вы захотите написать.

Всего хорошего!

Майндерт и Вилма

Van de werkgroep

Samenstelling werkgroep

<i>Voorzitter/penningmeester:</i>	Ruud Geers	0318 471916
<i>Coördinatie gastgezinnen:</i>	Mieke Pitlo	0318 472557
	Ronald Tamerus	0318 518985
	André van Remmerden	0318 553257
<i>Coördinatie activiteiten:</i>	Clasina Bootsman	0318 478002
	Ina van Laar	0318 472538
	Gretha van Wolfswinkel	0318 471106

Hallo allemaal,

Terwijl ik dit type, zijn de meeste mensen van de werkgroep nog onderweg in Wit-Rusland. Tot zover verloopt de reis voorspoedig en ik denk dat we daar alleen maar HEEL dankbaar voor mogen zijn.

Het is vreemd voor mij, om nu hier in Elst te zijn en niet zoals de vorige keren, ook in de bus te zitten. Die gespannen koppies te zien, nieuwsgierig aan de ene kant en verlegen aan de andere kant, voor alles wat gaat komen. Want het is toch heel wat voor deze kinderen. Al die nieuwe indrukken, het vreemd kijken naar een broodje leverpastei of pasta.

Veel vreemde dingen en eigenlijk passen ze zich, op een enkeling na, heel snel aan.

Maar als jullie dit stukje lezen, zijn ze al gearriveerd. Onze "Rusjes " want zo worden ze toch genoemd in de wandelgangen. Hebben jullie bij het binnenkomen van de kinderen, goed op staan letten waar je jullie A4-tje zag. Want dat werd toch jullie kindje. Spannend..ook voor gastouders. Wennen zal het zijn, deze eerste dagen. Rustig zullen ze zijn deze eerste dagen en dan blijken het net gewone kinderen te zijn.

Met misschien een beetje heimwee, maar dat duurt meestal niet lang.

Ontvang ze met open armen, open harten en laat ze iets voelen van de liefde voor onze naaste. De liefde die wij weer van onze Hemelse Vader mogen ontvangen en zo aan hen kunnen doorgeven. Laten wij een licht zijn! Al staan wij nu aan het begin van dit project toch zou ik, namens de werkgroep, alvast alle gastouders en medewerkers hartelijk willen bedanken! Zonder jullie hulp kan zoiets nooit slagen. Dus daarom denk ik, dat het met die geopende harten wel goed zit. Ik wil jullie nog een gedicht meegeven, wat één van de gastouders ooit heeft gemaakt. Niet iemand uit Elst, maar wie weet wat voor talent er nu ontwaakt.

Eindelijk
Na maanden wachten ben je daar.
De tijd van voorbereiding is voorbij.
De spanning stijgt.
Emoties lopen op heel hoog, niet alleen bij mij.
Terwijl de bus stopt, wordt de brok in mijn keel steeds groter.
Zo groot, dat hij uiteindelijk niet meer weg te slikken is.
Dan eindelijk gaan de deuren open.
Een golf van emotie overspoelt niet alleen mij.
En als ik je dan eindelijk in mijn armen sluit,
stromen de tranen, niet alleen bij mij.
Wat ben je klein, zo dapper en zo lief.
Je zegt : Hallo en ik weet ja, je bent er.
Op jou hebben wij al die maanden gewacht.
EINDELIJK !!!

Reisverslag Wit-Rusland

Maandagavond 1 maart,

even na 20.40 uur komen de OAD-bus aanrijden op de parkeerplaats aan het einde van de A30, in Barneveld.

Daar nemen we afscheid van onze geliefden en maken we kennis met onze reisgenoten uit Hilversum. Het is een volle bus. De achterste negen stoelen zijn compleet bezet met allerhande bagage? Tegenwoordig hebben ze daar toch bagageruimte voor, onder in de bus?!

Het gevolg is dat we kortjes en dichtjes op de stoelen in de bus zitten.

De reis verloopt vlot. Via Holten, waar de Nederlandse chauffeur verwisseld wordt voor twee Poolse, rijden we naar de Duitse grens. Robert en Adam, de twee chauffeurs, rijden wisselend op de luxe bus. Met beide is het goed communiceren. De één in het Duits, Robert (voor ons een welbekende) en in het engels met Adam.

Om 5.00 uur ´s morgens rijden we Polen binnen. De kinderen slapen rustig, nadat ze de avond ervoor toch echt goed hoorbaar waren. Wij als volwassenen slapen af en toe een uurtje om vervolgens weer een uur wakker te zijn. We worden verwelkomd door een prachtige zonsopgang boven het Poolse landschap. Het blijkt dat de Poolse snelweg alweer langer is geworden. Met EU-geld wordt er hard gewerkt om het asfaltlint richting Warschau te verlengen. Maar ze zijn er nog lang niet. We rijden nog veel, heel veel, over provinciale wegen, waar het goed druk kan zijn met het vrachtverkeer.

Even voor Warschau stelt Robert voor om met de Hilversumse Wit-Russen naar een legermuseum te gaan. We zijn tenslotte vroeg genoeg. Zo rijden we dwars door de stad naar dit grote museum.

Rond 13.15 uur arriveren we bij de hostel van Debe Wielkie. Leuk om Maria en Gustav weer te zien. Het is altijd weer een soort van thuiskomen bij hen.

Er ligt nog sneeuw genoeg in deze streek. Zijn we in Nederland weer sneeuwvrij, hier zijn ze er nog niet van af. En dan nu, op deze dinsdagmorgen loopt de wekker om 4.15 uur af. Oeps ! Goed geslapen, maar ik heb het gevoel dat ik nog niet helemaal klaar ben.

Om 5.00 uur rijden we weg. Het heeft weer gesneeuwd. Alles is wit. Ook de weg. En Robert heeft al snel in de gaten dat de weg op veel plaatsen spiegelglad is. Lekker doorrijden is er niet bij. Oh ja, gisteravond hebben contact gehad met Anna , onze vorige juf. We gaan vandaag bij haar op bezoek. Robert heeft ons op het idee gebracht. Je moest eens weten hoe enthousiast ze is aan de telefoon! Maar eerst even kennismaken met de dorpen waar 'onze' kinderen vandaan komen deze morgen.

7.49 uur Terespol. De Poolse grens is bereikt. En krijgen we te horen van de Hilversumse tolk dat onze tolk al staat te wachten aan de andere kant van de Wit-Russische grens.

Voor het eerst maken we mee dat hier aan de Poolse grens de luiken van de bus open moeten ter controle. Maar ja, opnieuw blijkt weer hoe betrouwbaar we zijn. Alles kan weer dicht. De paspoorten worden in de bus door een douanebeambte gecontroleerd. Die van de kinderen worden per stuk tot driemaal toe door de mobiele scanner gehaald. Op het scherm verschijnen de gegevens. Daarna krijgt het desbetreffende paspoort een groot stempel.

8.16 uur. We rijden over de Poolse grens over een stukje niemandsland. Bij de eerste post van de Wit-Russische grens laat alleen Robert zijn paspoort zien en mogen we doorrijden naar de volgende post.

Ongehoorzaam als ik ben, neem ik enkele foto's en dat toch echt op een slinkse manier, maar helaas bij de laatste foto wordt ik gesnapt en stapt de douanebeambte direct op de bus af en moet ik mijn foto's wissen onder het commando: „ Delete foto, delete foto.“ Jammer!!

9.12 uur. Klaar!! We rijden Belarus binnen. Nog één controlepost. De douanebeambte loopt naar achteren en vertekt daarna. Nog één stop voor onze tolk binnen kan stappen.

We hebben een prettige ontmoeting met haar. Positieve indruk. In de bus geeft ze direct aan dat ze Nederlands wil leren. Heeft zelfs al een woordenboekje Belarus-NL gekocht. Leuk!

Op de vraag of ze er zin in heeft, geeft ze aan, dat ze haar emoties niet helemaal kan peilen. Het is een mix van verschillende emoties, spanning, enthousiasme, maar ze laat thuis ook het één en ander achter. En dat is ook niet niets!

Liudmila is goed geïnformeerd over NL. Ze heeft duidelijk zin in om de kleuren van het Nederlandse landschap te zien. Ze heeft gehoord dat het Nederlandse landschap prachtig moet zijn. Ze komt wat dat betreft precies in een mooie tijd.

Nadat we de eerste groep van Hilversum hebben afgezet en een flinke maaltijd hebben gekregen, rijden we door Ol'Shany en stappen we rond 17.00 uur uit. Hanna staat al te wachten. We krijgen een enthousiast onthaal, op z'n Hanna's. Door de bemodderde onverharde straten lopen we met Liudmila naar haar huis. En natuurlijk staat er weer een tafel gedekt. We hebben tot 19.00 uur heel veel plezier. Hanna's geheugen is formidabel. Ze weet in een mum van tijd de kinderen van drie jaar terug op te noemen, gelijk met hun Nederlandse gastouders en gezinsleden. Bijzonder!! Het is duidelijk dat ze een onvergetelijke tijd heeft gehad in Nederland. Als we denken dat het tijd is om te vertrekken en de jassen al aan hebben, worden we linea recta naar de eettafel teruggestuurd. We mogen pas gaan als Nikolay belt en geen seconde eerder.

Het afscheid is emotioneel. Hoe moeilijk is het om een goede vriendin in zo'n ver land achter te laten.

Met de bus rijden we naar het huis van Nikolay in Stolin. Met elf volwassenen komen we daar binnenvallen. Door het hele huis slapen vannacht mensen. Op de verscheidene slaapkamers, overloop en beneden op de bank. Maar eerst nog een warme maaltijd. De derde deze dag!

Donderdag 4 maart.

Na een goede nachtrust en een stevig ontbijt vertrekken we rond 9.15 uur uit Stolin. Ruud en Ronald rijden met Nikolay mee om in een plaatselijke winkel een pastroeska te kopen. En wat voor één! Zo'n mooie nog nooit gezien. Hij bestaat uit tien poppen, waarvan de kleinste zo groot als een speldeknop.

Nu is het onze beurt. De eerste tien kinderen worden in Otverzjitchi opgehaald. Klein dorp net ten oosten van Stolin. Hier ontvangen we een welkomstbrood. En krijgen we een rondleiding door de school en een uitgebreide maaltijd met Valentina, de jongste leerkracht en directeur. Ook de moeders mogen even aan de zijlijn staan, maar verdwijnen op een gegeven moment stilletjes. Koken en bakken kunnen ze wel!

Daarna rijden we in een sneeuwbus naar Voroni, pal tegen de Oekraïense grens. Hier ontmoeten Valentina de oudere juf. Hier krijgen we geen maaltijd, maar die hebben we tegoe op de

terugreis, hebben ze beloofd. Ook hier een rondleiding. Eén van de klassen zingt ons toe en er wordt een mooi verhaal voorgedragen door één van de leerlingen. Op deze school ontmoeten we ook een jongen die niet mee mag. De dokter heeft geen goedkeuring gegeven. Hij is erg verdrietig.

Voor Kolodne moeten we zo'n 30 km. Richting het westen. Dit kleine dorp biedt ons weer een maaltijd aan. Het is het kleinste dorp, maar met de meest volle tafel. En heerlijk dat het is! Wat zijn de mensen in alle drie de dorpen toch gastvrij! Bijzonder is dat de ouders hier aan tafel komen eten. Leuk !

Via de tolken en Robert, die zowel Pools, Duits als Russisch spreekt, hebben we een leuke conversatie.

Het afscheid is ook hier emotioneel. De vaders en moeders kunnen zich niet goed houden. En dan op we naar Brest, de grens, met een complete groep opgebouwd uit drie scholen. In de bus zien we gelijk een klik tussen de twee juffrouws onderling, maar ook met de tolk. Niet onbelangrijk! Ze geven aan dat er tussen de kinderen geen verschil zal worden gemaakt. Uit welk dorp ze ook komen. Wat een positieve instelling!

We merken ook dat de kinderen goed zijn voorbereid op de reis naar Nederland. Ze weten het één en ander en hebben allemaal eten bij zich, een flesje drinken en fruit. Ze zijn allemaal netjes gekleed. In het verleden hebben we dat wel eens anders meegemaakt.

Bij een tussenstop zijn Ruud en Ronald even bezig om de kinderen uit te dagen. Even lekker stoeien. En inderdaad ze komen los. Toch zie je een enkeling stilletjes apart staan, met hun gedachten bij.....ja bij wat. Thuis misschien? Grote kans.

De reis verloopt perfect. Rustig weer. Veel zon. Het is een geweldige ervaring.

Als werkgroep concluderen we, dat we wederom gezegend zijn!!

17.00 uur Nederlandse tijd, arriveren we bij de grens, spannend! De kinderen wordt gevraagd stil te zijn. De paspoorten ingenomen en daar staan we dan. Een bus uit Belarus die voor ons staat wordt helemaal leeggehaald, bij ons ook? Gelukkig niet! In totaal zijn we één uur bezig aan de Wit-Russische kant. Nu de Poolse kant nog.

Na twee uur en een kwartier zijn we door alle controles heen. Dat neemt een stukje spanning bij ons weg. Bij onze Wit-Russische vrienden zien we een bepaalde spanning. Logisch!

Rond 21.30 uur zijn we weer in Debe Wielkie. De tafel staat al gedekt. Maria en Gustav hebben weer een voortreffelijke maaltijd bereid. Na het eten gaan de kinderen direct naar bed.

Vrijdag 5 maart.

Om negen uur ontbijt. Daarna worden de kinderen opgemeten en worden ze met een kleurwedstrijd vermaakt. Vandaag de reis naar Nederland.

